

Lidsrum 1853—1862 lægges til Grund for den fremtidige Eiendomsbeskatning, ville blive fritagne, og uden at Eierne, naar de bo andetsteds, paa anden Maade yde Bidrag til Kommunen for de kommunale Goder, der tilflyde deres Eiendomme.

Den Forsøgelse i Skattebyrden paa Kommunens Indvaanere, som vil finde Sted, naar de Udenbysboendes Næringsstat bortfalder, uden at erstattes ved andet Skattepaalæg paa disse, og den Omvæltning i Skattefordelingen, som vil være en Følge af Loven af 11te Februar 1863, særlig naar der skal tages Hensyn til Beskatningen i Lidsrummet 1853—1862 ogsaa for de Kjøbstæders Vedkommende, i hvilke Loven, paa Grund af Vanffeligheder ved Matrikuleringen, som det ikke har staaet i Byraadens Magt at overvinde, endnu 25 Aar efterat den er udkommen ikke har kunnet gennemføres, vil for en Del ramme Kommunen som saadan, idet det Skattebeløb, for hvilket den herefter vil have reel Sikkerhed, vil blive formindsket, men dog væsentligt gaa ud over Arbejderklassen eller de smaa Skatydere, der ikke drive borgerlig Næring eller have faste Eiendomme. Thi medens der af den skattepligtige Indtægt efter Formue og Leilighed, hidtil har været svaret Skat omtrent 4 pCt. aarlig, vil Procenten, naar saa store Skattebeløb af de faste Eiendomme og af Næring nu skulle udredes af Formue og Leilighed, ganske vist blive mindst 7 pCt. aarlig og vil derhos aarligen være med Stigningen af Kommunens Udgifter, hvis Forsøgelse ingenlunde, særligt i de senere Aar, ere opveiede ved en Forsøgelse i Skatteindtægten.

Derfor derfor det nu Nagsdagen foreliggende Lovforslag til en Forandring i Loven af 11te Februar 1863, af hvilket dog alene det første Stykke særlig er af Betydning for Forsens Kommune, maatte blive vedtaget, vil derved kunne opnaas, hvad der af Byraadet maa anses som absolut nødvendigt, dersom meget betragtelige Følger af sammes Gjennemførelse skal undgaaes, og Byraadet maa derfor indstændig anbefale Lovforslaget til Vedtagelse“.

59. Silkeborg Kommunalbestyrelse, dat. Marts 1879.

... „Kommunalbestyrelsen her ønsker imidlertid ingen Forandring foretagen i Skattefordelingen. Man anser det for ønskeligt, at Skattebyrden paa de faste Eiendomme er saa konstant som muligt, og der findes ikke her Fabriker eller Eiendomme af nogen som helst Betydning, hvis Eiere ikke kunne rammes af den personlige Skat, og en Oversførelse af ca. 1,000 Kr. fra den personlige Skat til Staten paa faste Eiendomme er saa ubetydelig, at det ikke i nogen mærkelig Grad vil kunne mærkes af Skatteyderne“.

Beile Amt.

60. Beile Byraad, dat. den 18de April 1879.

... „Byraadet skal tillade sig at udtale, at man maa anse det for ønskeligt, at en Lov af Indhold som det Cirkulæret vedlagte Lovforslag vedtages, men at man dog ikke for Liden nærmere kan udtale sig om, hvorvidt man under den nævnte Forudsætning vilde benytte den i den eventuelle Lov givne Besøielse. Dette Spørgsmaal vil nemlig formentlig komme til af afhænge af, hvorledes den endelige Løsning bliver af det heri Kommunen reiste Spørgsmaal om, hvorvidt Grundeierne, efter at Loven af 11te Februar 1863, er traadt i Kraft heri Byen, maatte have Ret til Advisning af Byens Skove. Dersom Grundeierne nemlig fremtidig erholde en saadan Advisning og derved i Realiteten en Formindskelse af Skatterne paa de faste Eiendomme, synes der at være megen Anledning til at benytte Anvisningen i den eventuelle Lov til at forsøge Skatterne paa de faste Eiendomme ved at lægge Skatterne af disse Eiendomme i Aaret 1867—76 til Grund for Beskatningen, medens man under en modsat Forudsætning vil finde det betænkeligt at forsøge disse Statter og derved mulig formindste Eiendommens Kapitalværdi.

Da Løsningen af dette Spørgsmaal, hvis det skal afgjøres ved Domstolene, let kan trække ud i flere Aar, maa man anse det for ønskeligt, at Lidsgrændsen „et Aar“ i Slutningen af Lovforslaget forandres til et længere Lidsrum“.

61. Fredericia Byraad, dat. den 21de Marts 1879.

... „Ved Vedtægtens Udarbeidelse var det Raadet fuldstændig klart, hvilken Virkning den kommunale Beskatningslovs Gjennemførelse vilde faae. Dette vil ses af de Bemærkninger, hvormed Vedtægten i 1875 fremsendtes til Indenrigsministeriet, og hvoraf Extrakt-Afskrift følger. Eiendomsfaktterne maatte efter Gjennemsnittet af det Aaar, der ifølge Loven skulde lægges til Grund, blive betydeligt mindre, end de vare ved Vedtægtens Ikrafttræden, medens de personlige Statter derimod vilde blive ikke ubetydelig forøgede. Saa fremt Loven derfor havde